

Илай и со съществите на те се сопралагаатъ, и.
п. на Българскю, на Олавенскю, на високю,
на нискю. Илай на Българскю народа, на Ола-
венскю мъзикъ, на високю дъмъ, на нискю
одри, и проч. Но каквъ бы благодать и сла-
достъ имало, ако бы хме полагали истицъ
Олавенски родителенъ падежъ къезъ никакво
прелъжненіе, когато същесвите на то има, а на-
иначе собственно то сопраложено съ прилагател-
но то, съкъй може да види отъ съеддючи те
примѣри. Памятъ та на святаго Григорія,
вместо на святъ Григорія. Пробокъди те на-
сватаго Йоанна Златодостаго, вм. на святъ Йо-
аннъ Златодостъ. Покелънєто на високаго
и державнѣшаго нашего царя, вм. на висок-
ю царь. Сладостъ та на Олавенскаго мъзик-
ка. Крѣпотъ та, илай икостъ та на Българска-
го народа. Искъдегъто на Российскаго кѣин-
ства, и въ други такива съчали. (Иногъ бы
было добро ако бы хме послѣдовали тозъ при-
мѣръ). И като са съеддючи те, покръво на-
високю дъмъ. Нозе те на нискю одри, и проч.
Така да се произнесатъ подобро бы было, не-
же ли покръво на високаго дъма, краката
на нискаго одръ, и проч.

За именителыци, родителыци, и дѣ-
тельыци падежи доказа се отъ части каквъ